

3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy przepisy prawne takie jak określone w art. 82 ust. 1 lit. a) dyrektywy 83/181/EWG⁽³⁾ i w art. 84 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2009/132/WE⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakazują one państwu członkowskiemu ograniczania przypadków zwolnień z podatku VAT od importu w odniesieniu do paliw poprzez ustalanie, iż takie zwolnienie ma zastosowanie wyłącznie do paliwa, które dopuszczone jest na obszar Unii Europejskiej w standardowych zbiornikach pojazdów samochodowych i niezbędne jest do działania tych pojazdów?

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 105, s. 1).
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 234, s. 23).
- (3) Dyrektywa Rady 83/181/EWG z dnia 28 marca 1983 r. określająca zakres art. 14 ust. 1 lit. d) dyrektywy 77/388/EWG w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej na przywóz finalny niektórych towarów (Dz.U. L 105, s. 38).
- (4) Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów (Dz.U. L 292, s. 5).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Geldern (Niemcy) w dniu 24 maja 2011 r. — Nadine Büsch i Björn Siever przeciwko Ryanair Ltd

(Sprawa C-255/11)

(2011/C 226/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Geldern

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nadine Büsch i Björn Siever

Strona pozwana: Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowane w art. 7 rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ prawo do odszkodowania stanowi roszczenie o naprawienie szkody, które z uwagi na art. 29 zdanie pierwsze konwencji montrealskiej⁽²⁾ podlega ograniczeniom tej konwencji, jeżeli przysługuje z powodu dużego opóźnienia lotu?
- 2) Czy prawo do odszkodowania, o którym mowa w art. 7

rozporządzenia nr 261/2004, ma charakter niekompensacyjny w rozumieniu art. 29 zdanie drugie konwencji montrealskiej w zakresie, w jakim wykracza poza rozmiar szkód, które pasażer poniósł wskutek dużego opóźnienia? Czy wyklucza to prawo do odszkodowania w całości, czy też prawo to przysługuje w przypadku opóźnień jedynie w wysokości rzeczywiście poniesionej szkody?

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.
- (2) Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednolicenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska), Dz.U. L 194, s. 38.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court (Irlandia) w dniu 26 maja 2011 r. — Peter Sweetman, Irlandia, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government przeciwko An Bord Pleanála

(Sprawa C-258/11)

(2011/C 226/29)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peter Sweetman, Irlandia, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Strona pozwana: An Bord Pleanála

Pytania prejudycjalne

- 1) Jakie kryteria prawne powinny zastosować właściwe władze przy ocenie prawdopodobieństwa, że plan lub przedsięwzięcie objęte zakresem regulacji art. 6 ust. 3 dyrektywy siedliskowej⁽¹⁾ mogą „niekorzystnie wpłynąć na [integralność] danego teren[u]”?
- 2) Czy zastosowanie zasady ostrożności skutkuje tym, że wskazany plan lub przedsięwzięcie nie mogą zostać zatwierdzone, jeżeli prowadziłyby do powstania trwałej i nieodwracalnej szkody dla całego rozpatrywanego siedliska bądź jego części?
- 3) Jaka jest zależność — o ile w ogóle ona istnieje — między art. 6 ust. 4 a podjęciem decyzji na podstawie art. 6 ust. 3, że plan lub przedsięwzięcie nie wpłyną niekorzystnie na integralność danego terenu?

(1) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r., Dz.U. L 206., s. 7